

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

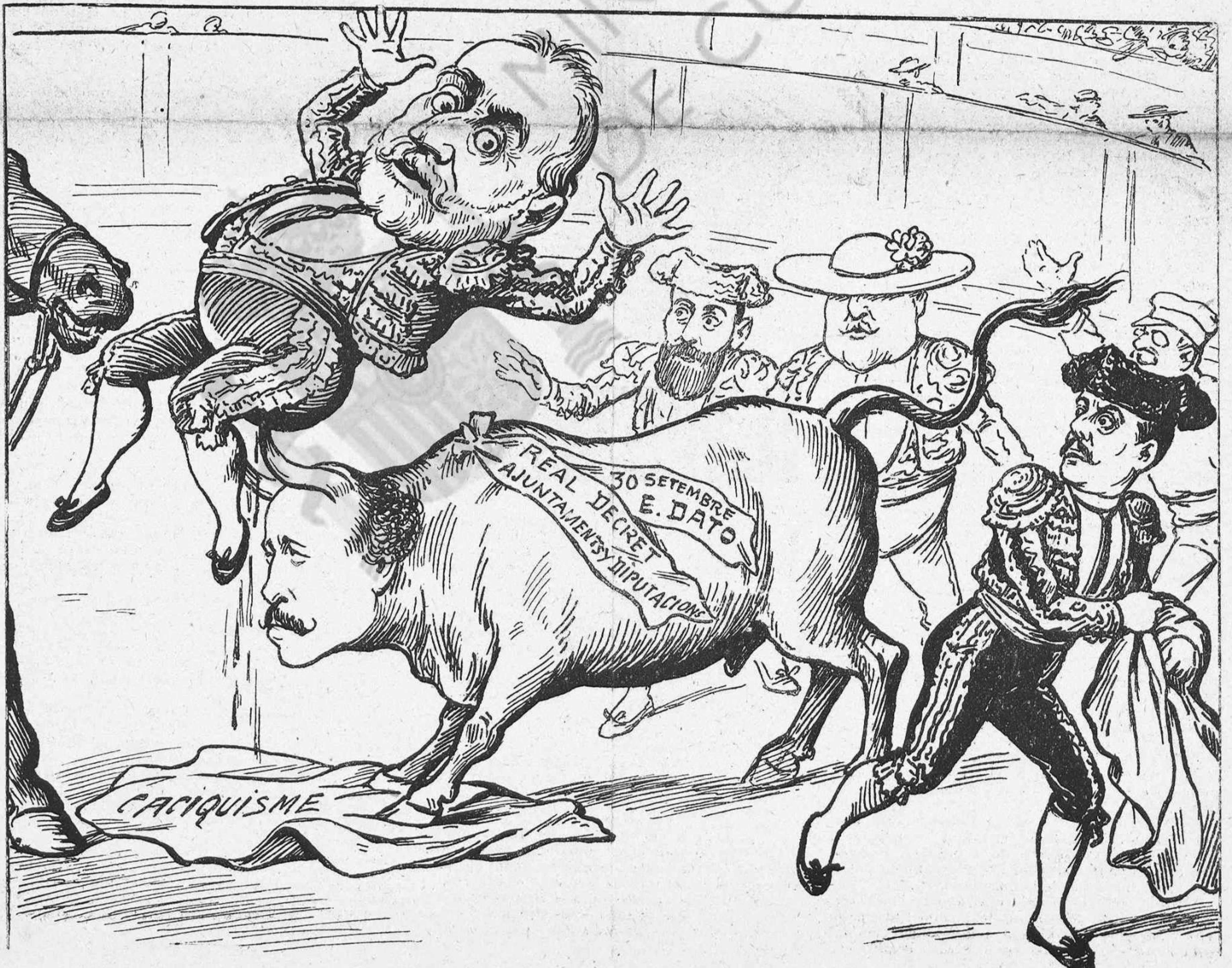
CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

LAS DESGRACIAS MAY VENEN SOLAS

La «cogida» d' en «Manolín»

En Dóminguín, encare que va patir molt, recargolantse de dolor, va tenir dos consols.

Primer: el de rebre 'ls últims sagraments. Y segon: el de sentir, mentres la vida se li escapava, 'ls alarits de la plassa, els espatechs d' aplausos dels entusiasmas, semblants a una tronada y aquell aixordador conjunt de bojeria portada al últim extrêm de la sobreexcitació.

—¡Moro content!—devia dir si li quedava encare dintre de las venas escoladas una sola gota de sanch torera.

Las Arenas de Barcelona, degudament benehidas pel clero de la parroquia, han comensat á adquirir, ab motiu de la desgracia del diumenje, la categoria de temple augde la cultura nacional.

Que vaja repetintse sovint la sórt, y aixís no decaurá l'afició, tan necessitada d'estímuls, pera mantenir á la deguda altura 'l bon nom de l' Espanya regenerada.

P. DEL O.

El bisbe de Si6n, quan la insurrecció de Cuba, era un dels mitrats més frenétichs, en materia d' enviar soldats al escorxador.

Y á pesar de tot, dias enrera, al fer desde la trona de Sant Francisco el Grande, el panegirich del héroe de Sagunto, deya: «El resultat de aquella guerra era ben previst.»

Si era previst el resultat de aquella guerra, ¿com s' atrevia ell á tirar carn cristiana al foc?

No té res de particular que 'ls bisbes s' equivoquin: lo pitjor es que no tinguin memoria. Per aixó seria just suprimirlos el sou y donarlos á menjar á tot pasto quas de pansa.

A Londres s' han posat á la venda uns mapas, en els quals apareix un tros d' Espanya ab el titul de: Andaluia británica.

En aquesta mateixa forma, es á dir per medi dels mapas Peters, va anunciarse l' anejió de las Carolinas á Alemania, alguns anys avants d' efectuar-se.

Per lo vist se fa ab las nacions débils lo que ab els béns. Als que están destinats al escorxador, de primer els marcan.

Si l' Azcárraga passa á ocupar, conforme assegaran, la presidencia del Senat, en Silvela 's veurá en més de un apuro pera provehir la cartera de la Guerra.

No troba cap general que li fassa pesa. ¡Ahtonto! ¿En vol un de ben caracterisat? Donchs no barrini més: esculleixi al pare general... dels jesuitas.

Pera la constitució del nou Ajuntament de Barcelona, conta 'l govern, segons diuhen, ab alguns elements catalanistas de La Garsa, que 's presentarán agafats á la sotana morada del bisbe Joseph.

L' única condició qu' exigeixen es que 'l turró que se 'ls dongui siga llegitim de Agramunt.

D. Teodoro Baró jutjant al séu un dia idolatrat Silvela, ab motiu de la modificació de las lleys municipal y provincial, diu textualment:

«Pues bien: lo que el Sr. Silvela no quiso hacer para salvar á España, lo ha hecho para complacer á los instigadores de la inspección municipal, y por decreto, á reserva de dar cuenta á las Cortes, ha modificado la ley; de la cual resulta que para lo infinitamente grande, como la regeneración del país, el Sr. Silvela no se siente dictador; pero para lo infinitamente pequeño, como las luchas locales, sí.»

¿Y donchs qué 's pensava D. Teodoro? ¡El si que podrá dir que s' admira de una cosa qu' era per tothom el secret del nunci!

Diu El Liberal de Madrid: «Aquí va á pasar algo.» ¡Prou, prou; també m' ho sembla á mi! Pero per ara lo únich que passa son els recaudadors á cobrar el trimestre de las contribuciones.

Una imatje d' en Costa: «Espanya es com la Venus de Milo: molt hermosa; pero no té brassos.»

Certíssim; y per aixó, per més que l' insultin y la ultratjin, no pot girars'hi á bofetadas.

En Pidal, tant aviat diu que se separa d' en Silvela, com li fa saber que li es amich.

Si renyia ab l' home de ja daga perdria una pila de gangas que li valen un centenar de duros diaris, cobrats del pressupost de la nació. Y no 's deixa aixís com aixís una ganga tan suculenta.

De totas maneras, per saber á qué atehirse, y no marejar al públich, seria convenient dirli á n' en Pidal:

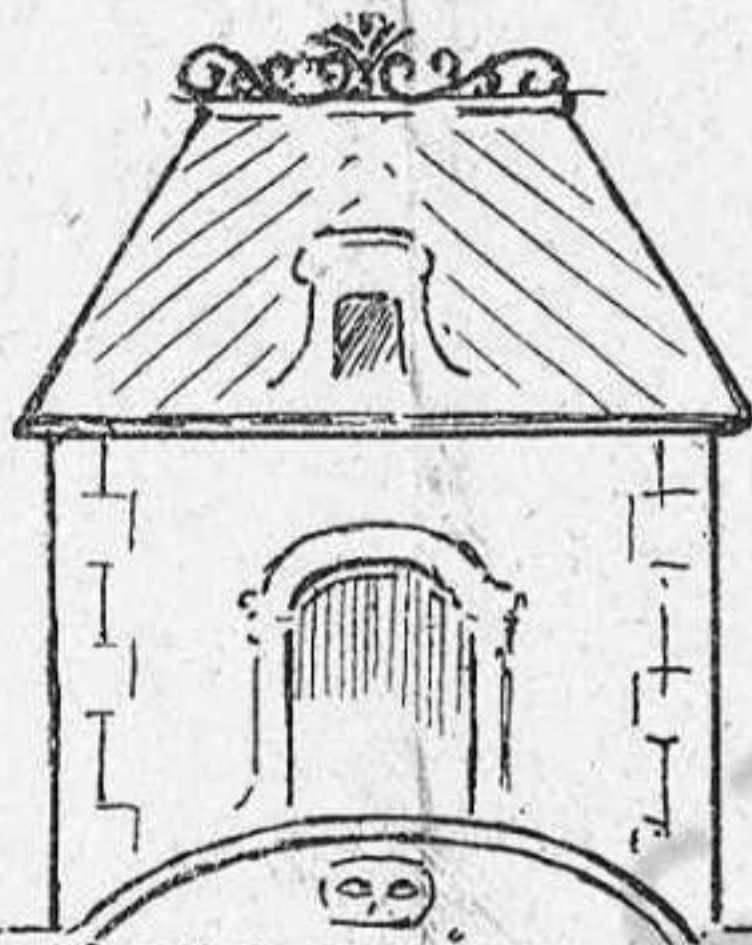
—Home, treguis la barba de una vegada y sabrem aixís si fa morros ó no fa morros!

L' altre dia va ocorre un descarrilament del tren exprés de Madrid á Barcelona, á causa de un vagó llit, mitj desballestat que feya temps havia de ser tret de la circulació.

Per fortuna, no va haverhi desgracias personals, ab lo qual el Brusí 's va estalviar el següent comentari:

«Desgraciadamente todos los coches eran de primera clase.»

EL TÍO ESCORRIALLAS

HOSPITAL DE INVALIDOS POLIT

Encare que vell, tronat, y fet tot ell una rossa, está dihent que si 'l cridan tornarà á tirar las crossas.

SOLUCIÓNS

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1. XARADA.—Ba-ca-lla-ne-ra.
2. ANAGRAMA.—Martí—Timar,
3. TRENCA-CLOSCAS.—Oro, plata, cobre y nada.
4. GEROGLIFICH.—Com més beus més set tens.

Han endevinat las solucions al número passat: Dos escalfa-cadiras de Palautordera, totas; Un nyébit encostipat y Majia Lelle 2; J. Billoch B. y Un Matarifa, 1.

ENDEVINALLAS

XARADA

SONET

Segons m' han dit, al El-tres-quart-tercera hi ha una total molt caya y molt bufona, que ab gust y afinació prima-segona un hu-prima ab ribets de petenera.

Tan en gracia ha caygut y es tan pitera que cada nit el públich l' ovaciona, y ab crits de ¡olé tu garbo y tu presona!

Y sempre la xicota es aplaudida bon punt posa sas plantas á la escena, ja que ademés de hu-dos com la sirena, té el tercera de ser molt aixerida.

Sols una dugas-quart sa fama entela: y es, que d' un vell molt rich es la pamela.

F. CARRERAS P.

ANAGRAMA

Buscant ahí en un total una cosa que 'm faltava, vareig trobá en un recó un tot corcat que 'm va caure.

ROSSIOL LLAUNÉ.

TRENCA-CLOSCAS

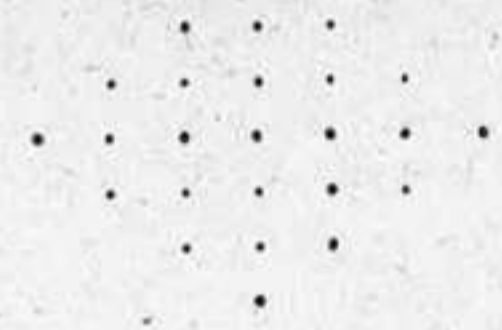

RITA TE SON

Formar ab aquestas lletras el titul de un llibre de un reputat autor.

UN SUSCEPTIBLE.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: part del cos.—Tercera: id. id.—Quarta: nom d' home en diminutiu.—Quinta: aliment en diminutiu.—Sexta: número.—Séptima: consonant.

J. ALBERTÍ P.

GEROGLIFICH

K K

DA

DI

FUSTÉ Y CÒMICH.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadán: Un susceptible, Mustela de Sagristia, Pepet Pigat, Empayta bisbes, Noy Piu, T. M. Cats, J. P. B., Un tranquil Cardedeuy, J. Billoch y B., Joseph Capdevila, Un cap lillputiense, Salvador y Manuela, Magia Lelle, Casimir B. de Cutó, Galán per rot, Dos escalfa-cadiras de Palautordera, Florenci, E. Rius y R., Just Geremias, Valls, Juan del Xisclet, Rosendo, J. Roca Jové, Serenmi, y Ramonet de la Remey.—Lo que 'ns envian aquesta senmana, no fá per casa.

Ciudadán: J. Salichs y S., Un nyébit encostipat, Albert Daroca, Un cotxeril, L. Genis, Mistets de Castellá, Un comparsa retirat, Tinet, J. Albertí P., E. Zola y B., Un matarifa, Rosinyol L'launé, y Bianchi.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá: J. Moret de Gracia: La poesia, ademés de no ser gayre espontania, no diu res de nou; la xarada anirà.—C. Torruella: El dibuix no 'ns va... ni 'ns ve.—Lluís G. Salvador: El sonet no va mal, pero ara encare resultaría sediciós; guárdi'l... per quan vingui un altre juny.—J. Espunya Ribot: Es flux á tot serho.—P. de Sans: Els versos son ben medits, pero no tancan cap pensament i oétich.—Angel P.: Si l' hem entés, que 'ns pelin.—Domingo Bartrina: Rebuts els séus originals; s' aprofitará casi tot.—P. C. Bertrán: Veurém de ferne servir uns mots.—Marangí: Així, així...—J. B. Alemany y Borrás: Anirà una part de la remesa.—Peret del Café: Aquest cop tot es xicoyra y matito; esperém qu'en un'altra ocasió 'as enviará Moka pur.—Baldobero P.: No 'ns es possible llegir l' obra que 'ns remet, puig estém abrumats de feyna. Pot recullir quan vulga l' exemplar á la libreria de López.—Un perjudicat (Aguafreda): La denuncia es grave y s' ha de apoyar ab probas, y ab el compromís de respondre'n, si l' assumpto passa als tribunals; ¿l' acceptará vosté aquest compromís?—A. Carcal (Alcoy): La seva carta no diu res de nou.—E. M. M. (Barcelona): Necesitém nota del séu domicili, per si algú reclamava sobre lo que 'ns manifesta qu' está ocorrent al poble ahont vosté ha passat l' estlu.

ANTONI LOPEZ, editor, Rambla del Mitj, 20.

Imprempta de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.